

అల్లుడునాడు శుభానంద

శ్రీమంతు సత్యసంధ

నాన్నగారికి ధర్మి నుండి బ్రాన్స్ ఫర్మైజ్ వచ్చేసిన దగ్గర్నుండి రాజమండ్రి వెళ్ళామని అనుకుంటూనే వున్నా వెళ్ళడానికి యిప్పటికి గానీ కుదిరిందికాదు మా బాబాయ్ కూడా ఉత్తరం వ్రాశారు ఈ పండ్ల తప్పకుండా రమ్మనమని తీరా ప్రయాణం అయ్యక పండుగ సందర్భంగా అటు బ్రెస్టు, ఇటు బస్సులు హావీ రషేగా వుండడంవల్ల చాలా యిబ్బందయ్యింది

ఎలాగైతేనేం అర్థీనీ వాళ్ళు దయతో వేసిన రెండు స్పెషల్ బస్సుల్లో రెండవ బస్సు ఎక్కగలగడం అందులో ఎండోసైడు సీటు దొరకడం రెండూ జరిగాయి

మొత్తానికి సీటు దొరికిందిలేమ్మా ఈ బస్సు సరిగ్గా సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు వెళ్తుందిట కాంపెక్టు నుండి రిక్వామిడ వెళ్ళు అక్కడ బాబాయిసీ, పిన్నిసీ లక్ష్మిని అందర్నీ అడిగినట్టు చెప్పి బాబాయిని మందులు సరిగా వాడమన్నానని చెప్పి ఉత్తరం వ్రాసేవుంటే బాబాయి కాంపెక్టుకు వచ్చేవాడు కాంపెక్టు నుండి రిక్వా 'ఎక్స్ వెళ్ళమ్మా' బస్సు కదిలేవరకూ నాన్నగారు ఏదో చెప్తూనే వున్నారు

బస్సు కదిలింది బస్సు నిండగా ఇంకా నలుగురు రైదుగురు నిలబడి ఉన్నారు

బస్సు కాంపెక్టు నుండి ఎన్ హెచ్ ఫైవ్ మీదుగా బి హెచ్ ఏ ఏ, హాత్ గజావాక్ స్టేలు ప్లాంటు దాటుకుంటూ వెళ్తుంది నా చిన్నప్పుడు నాన్నగారు వైజాగ్ లోనే చేసేవారు అప్పుడు గజావాక్ దాటితే మరింతమీ ఉండేది కాదు ఇప్పుడు గజావాక్ తర్వాత చాలా ఎరియా అక్కపై అయిపోయింది

బస్సు వెళ్తుంటే కిటికీలోంచి గాలి రిఫ్లుస్ వీస్తుంది అలా ఎండోసైడు సీట్ల కూర్చున్నప్పుడు, అలా గాలి చల్లగా వీస్తున్నప్పుడు సాధారణంగా నేను ఏవో అలోచనల్లోకి వెళ్ళి పోతుంటాను

నా అలోచన లిప్పుడూ అడవాళ్ళ సమస్యల మీదే ఉంటాయి

అవునంది మరి ఈ సమాజం అడవారిని ప్రతి దేశలోనూ మగవాళ్ళ మీద ఆధారపడతారాగే చేసింది మగతోడు అనివాళ్ళమయ్యే పరిస్థితుల్ని సృష్టించి అది మగవాళ్ళ అహంకారానికి ఉనికి నిచ్చింది అడవాళ్ళకి అబలత్వాన్ని అపాదించింది

పైగా అడవాళ్ళకి సామాజిక పరంగా ఎన్ని సమస్యలంది? అన్ని సమస్యలకంటే అతి దారుణ

మైనది, హయమైనది దొరికి నిస్సమ!

అంతటితో సరిపోయిందా? పెట్టు పాతల్లో అల్లుళ్ళ అలకలు తీర్చడం అత్త మామలకు అదో అగ్ని పరీక్ష కావాలిస్తే చూడండి ఈ పండుగలకి రైల్వే స్టేషన్లో అర్థీనీ కాంపెక్టులో ఎంతమంది ప్రయాణీకు లుంటారో? ఆ ప్రయాణీకుల్లో నలభైకాతం భార్యల్లో కలసి మామగారింటికి వెళ్ళి అల్లుళ్ళ కదా? మరో పాతికా ముప్పైకాతం ఇంటికి వెళ్ళాక తండ్రి తన భర్తకి ఏం పెడతాడో ఏమిటో, తీరా పెట్టలేకపోతే ఏం కొంప మునుగుతుందో ఏమిటో అనే దిగులుతో గుండెల్ని నింపుకొని గుబులుగా నిలబడే అడపడుచులే కదా? (అఫ్ కోర్స్) కొంతమందికి అలాంటి గుబులు ఉండక పోవచ్చు వాళ్ళు అదృష్టం చేసుకొని రబ్బున్న తల్లి దండ్రులకు పుట్టి ఉండొచ్చు) మిగిలిన వాళ్ళు ఏలా ఏమా ముసలీ ముతకా బిజినెస్ మాన్లు తదితరులు ఉంటారనుకోండి అది వేరే విషయం!

అయినా మా అడవాళ్ళల్లో కూడా మార్పు రావాలింది కట్టు కానుకలు అడిగినంత జాస్తినే సంబంధాన్ని భాయం చేసుకుందా మనుకొనే కాబోయే అత్తమామల్ని కాదు- తన సోదర్లకి కట్టం అడిగే తనని చూడ్డానికి వచ్చే కుర్రాళ్ళ తల్లిదండ్రుల్లో మిగతా విషయాలు మాట్లాడే తల్లిదండ్రుల్ని కూడా అపొజ్ చేసి అడగ్గ వివాహాల్ని ప్రపోజ్ చేస్తూ స్త్రీ జాతి మనుగడకు ఉపరి పోసి స్థితికి మా వాళ్ళు కూడా ఎదగాలి!

అలా నాలో నేను ఏవో అనుకుంటుండగా అనకాపల్లి కాంపెక్టులో బస్సు అగింది

ముందెళ్ళిన బస్సుల్లోనే అందరూ కిక్కిరిసి పోయి వెల్లిసిట్టున్నారు కాంపెక్టులో పెద్దగా జనం లేరు ఆ ఉన్న కొద్ది మందిలో బహు కొద్ది మందే మా బస్సు దగ్గరికి వచ్చేరు

మా బస్సులో వాళ్ళు కొంతమంది దిగగా, బస్సులో మరికొంతమంది ఎక్కగా-నెడ్ రిజల్ట్ గా నా ప్రక్క సీటు ఖాళీగా ఉండడం కూర్చోడానికి నిలబడి ఎవరూ లేకపోవడం జరిగింది

ఈ సీజన్లో ప్రతి బస్సు కిక్కిరిసి వెళ్తుంటే ఈ బస్సులో నా ప్రక్క సీటు ఖాళీగా ఉండడంచూసి నాకు చాలా ఆశ్చర్యమేసింది

బస్సు మళ్ళీ బయలుదేరింది గానీ అనకాపల్లి కాంపెక్టు దాటాక వచ్చే ఖోర్ రోడ్ జంక్షన్లో మళ్ళీ బస్సు అగింది ఎందుకు అగిందా అని ముందుకు చూసేంతలో కండక్టరు దొర తియ్యడం, బస్సులోకి ఓ యువకుడు రావడం, బస్సు కదలడం అన్నీ

జరిగిపోయాయి

ఆ యువకుడు టికెట్ తీసుకుని వచ్చి ఒకసారి బస్సుతా పరికించి చూసాడు లేదన్న మోడల్ ఫ్రేమున్న కళ్ళజోడు పెట్టుకొని నేవీ బ్లూ వ్యాంటులోకి వైట్ ఫుల్ హ్యాండ్స్ పర్ఫు యిన్ చేసి ఒత్తైన తలతో చామన చాయతో చక్కగానే ఉన్నాడు ఆ యువకుడు ఎత్తు అయిదున్నర అడుగుల కంటి కాస్త ఎక్కువగానే ఉండొచ్చు

బస్సుతా పరికించి చూస్తున్న అతని దృష్టి నా ప్రక్కన ఖాళీగావున్న సీటుమీద పడింది ఆ తర్వాత నామీద పడింది నేనూ అతనివైపు చూస్తున్నాను

ఖాళీగా వున్న చోటు ప్రక్కన నేను ఉండడంతో అతని కళ్ళలో నిరాశ చోటుచేసుకుంది అతను మళ్ళీ బస్సుతా కలయజాశాడు బహుశా ఎక్కడైనా మరో అవిది ఒక్కరైతే ఒకే సీట్లో కూర్చోనివుండేమో అవిద్ది నా ప్రక్కనో లేక నన్ను అవిదప్రక్కనో కూర్చోమని చెప్పి తను చోటు సంపాదించుకోదాని కేమో! కానీ అతనికి ఆ అవకాశం కలగలేదు ఎందుకంటే బస్సులో అలా ఒకే అవిద లేక ఒకే చిన్న పిల్లాడు కూర్చున్న సీటుచిదీ అక్కడలేదు మరి!

నిరాశగా ముఖం త్రిప్పి అక్కడున్న స్మీల్ రాడ్ కు జారబడబోతున్న అతను ఎక్స్ క్యూజ్ మీ అన్న మాట విని వెనుదిరిగి చూసాడు

ఇథ్ యూ డోంట్ మైండ్ ఇలా కూర్చోండి ఫర్వాలేదు అన్నాను నేను

అతను ఒక్కక్షణం నావైపుచూసి చేతిలో వున్న డ్రీఫ్ట్ కేస్ ను ఫైన్ ప్యాక్ మెట్టిగా వచ్చి నో ప్రక్కన కూర్చున్నాడు అతను కూర్చున్నప్పుడు బస్సులో చాలా జతల మగకళ్ళు నా వైపు చూశాయి బహుశా ఆ ఛాన్స్ (?) వాళ్ళకి దక్కితే బాగుణ్ణమో! (సారీ డియర్ జెంటిల్ మెన్!)

బస్సు కారడ ద్రిడ్డి దిగ్గి కాలేజీ దాటి వెళ్తుంది నేను నా ప్రక్కన కూర్చున్న యువకుడి గురించి అలోచించడం మొదలుపెట్టేను

ఆ యువకుడి వాలకం చూస్తుంటే పండుగ కానుకల్ని డిమాండ్ చేసి మరి గుంజుకునేందుకు మామగారింటికి వెళ్తున్న అల్లుడిలా వున్నాడు మరి అతని భార్య? పండ్లక్కి పదిహేను రోజుల ముందే వచ్చి కూతుర్ని తీసుకొని వెళ్ళుంటాడు ఆమె తండ్రి గురుడు ఇప్పుడు ధీమాగా పండగ టైముకి వెళ్తున్నట్టున్నాడు

అలా అతనిగురించి అలోచించిన తర్వాత అతనితో మాటలు కలిపి విషయాన్ని లాగాలని అనిపించింది అందుకే అతనితో మాటలు మొదలు

స్వర్గీయగానే తీసుకున్నాడు నేను సూటిగా ఎవరికి ఎలాంటి విషయం అడిగినా అదేమిటో ఎవరూ ఏమీ అనుకోరు-పైగా చాలామంది నాతో నువ్వు మాట్లాడే విషయం కోపం తెప్పించేదే అయినా మాట్లాడే విధానం మాత్రం కోపం తెప్పించదు అని అన్న సందర్భాలు చాలా వున్నాయి ఇతని విషయంలో కూడా అదే జరిగివుంటుంది అనుకున్నాను

తుని దాతుంది తునిలో కొందరు ఎక్కారు గానీ, అడవాళ్ళు ఎవ్వరూ ఎక్కరవడంవలన అతను నా ప్రశ్ననీటు ఖాళీ చేయాలన్న అవసరం కలగలేదు ఎక్కివుంటే లేచి వాళ్ళకు తన నీటు అఫర్ చేసివారిలాగే వున్నాడు

అతనితో కొంతసేపు మాట్లాడడం వలన క్రొత్తదనంతోయింది నాకు ఎవరితోనైనా చాలా తక్కువ సమయంలో మింగిట్ అయిపోగలను నేను పైగా అలా మింగిట్ అయిపోయాక ఏ విషయాన్నైనా సింపుల్ గా మాట్లాడేయగలను అందుకేనేమో అతనితో అలా మాట్లాడగలుగుతున్నాను అన్నీ!

రాజమండ్రిలో మీ ఫాదరిన్దావాళ్ళు వుండేది ఎక్కడంది?

జాంపేట పిచ్చుక వీధిలో నంది

అతను చెప్పింది ఎన్నో నా కళ్ళు మెరిశాయి ఎందుకంటే మా బాబాయ్ వాళ్ళు వుండేది కూడా అక్కడే అవిషయం చెప్పాను అతనికి

మీ బాబాయ్ గారు ఎవరంది? అని అడిగా దాయన చెప్పాను

‘అయితే మా మావయ్యగారి ఇంటికి ఎదురుగా రెండిల్లవతలేనంది మీ బాబాయ్ గారిల్లు మా బాబాయ్ గారితో మీకు పరిచయం వుందా?’

పెట్టేను

‘మీరు రాజమండ్రి వరకూ వస్తున్నారా? ఈ బస్సు రాజమండ్రి వరకే వెళ్తుంది, అందుకే అతన్ని అలా అడిగాను అతను నాపైపుచూసి

వెళ్తుంది రాజమండ్రి వరకేనంది కానీ ఇప్పుడు రాజానగరంలో దిగి రోపు ఉదయం వస్తాను అక్కడికి అన్నాడు

‘అది మీ నేటివ్ ప్లేసా?’

‘ఏదీ?’

రాజమండ్రి

‘కాదండి మా అత్తవారి ఊరు

అత్తవారి ఊరు అన్నప్పుడు అతని ముఖంలో, కంఠంలో ఏదో మార్పు, కళ్ళల్లో ఏదో వెలుగు కనిపించాయి నాకు నేననుకున్నట్లే గురువుగారు వెళ్తుంది అత్తగారింటిలో నా ఊహ కరెక్టుయి నందుకు నాకు చాలా ఆనందమేసింది

‘మీరేం చేస్తున్నారు?’

‘జీ ఎర్ర గా చేస్తున్నాను’

‘మీ పెళ్లి ఎన్నేళ్ళయ్యింది?’

అరేళ్ళు పెళ్లి అరేళ్ళయినా క్రొత్త పెళ్లికొడుకు లాగే కన్ఫిడెన్స్ వున్నాడే అని మనసులో అనుకుంటూ ‘పండక్కి వెళ్తున్నారా? పండుగ కానుకలు బాగానే ముడతాయికదా మీకు? అన్నాను

మనసులోని అభిప్రాయం అనుకోకుండా నోటి ద్వారా వచ్చేసింది వెంటనే నాలిక్కించుకున్నాను అతను నా కళ్ళల్లోకి చూసి, నేను నాలిక కరచుకోవడం గమనించి చిన్నగా నవ్వాడు

అప్పుడే అవుతాడేమో అనుకున్నాను గానీ, అతను

అ కొద్దిగా వుంది అక్కడికి వెళ్ళినప్పుడు ఒకసార్లైనా కలుసుంటాను

మీ కొళ్ళరే వెళ్ళున్నారు కదా మీ మిసెస్ అని అగాను అతడు ఏదో చెప్పబోయాడుగానీ అంతలోనే అనేసాను పదిహేను రోజులముందే మీ మామయ్యగారు వచ్చి తీసుకొనివెళ్ళివుంటారు అల్లుడికి దారిఖర్చులు దండగ అవుతాయని కదండీ? మీ మగవాళ్ళు బాధ్యతనే ముందుగా వెళ్ళిపోతారు మావగార్లు రమ్మంటే వీలుంటే! కానీ వాళ్ళు రమ్మన్నా వెళ్ళరు అఫీసులో సెలవులు అయిపోతాయని మావగార్లు ఇళ్ళల్లో రాబోయే అకేషన్లకే వెళ్ళేందుకు సెలవులుండవని

అయినా ఇలా అంటున్నానని ఏమీ అనుకోకండి మీ మగవాళ్ళు ఇంత అవంకారం, అధిక్యత ఫీలవుతారు ఎందుకండీ? అసలు అదవాళ్ళు మీకంటే ఎందులో తక్కువ?" అని అడిగి యూన్సీ లక్ష్మీబాయి సరోజినీ నాయుడు, లేడీ నైటింగేల్, విజయలక్ష్మి పండిట్, ఇందిరాగాంధీ, మదర్ థెరీసా లా లాట్ సుజీ, సందినీ శతపథి కుముద్బెన్ జోషి ఏ దీ ఉవ పైసీ అబ్రహం వలసమ్మ తదితరుల పేర్లు రిఫరెన్సులు యిస్తూ అవేళంగా చాలా సేపు మాట్లాడేసేను

అ తర్వాత అనిపించింది అంతసేపు అనవసరంగా మాట్లాడేవేమోనని అతని ముఖంలో మారుతున్న రంగుల్ని కప్పిపుచ్చుకోవానికి అతను చేస్తున్న

స్పర్శ

అనునిత్యం ఎన్ని పనులు మరెన్నెన్ని ఆలోచనలు ఏరామ మెళ్ళడనుకుంటున్నావా నిజంగా నీ గురించిన చింతనకు? పనిలో చెటలు కలిసిన ప్రతిసారి నీకు అంజలిస్తాయి మదిలో ప్రతి చేతనకు నీ స్పర్శ వుంటుంది, ప్రభూ!

గోవిందరాజు రామకృష్ణరావు

అల్లుడుగారూ జిందాబాద్

ప్రయత్నాల్ని గమనిస్తూ చాలాసేపు ఇంకేమీ మాట్లాడలేదు నేను

మధ్యలో ఒకసారి అన్నాను ఏమైనా అనుకున్నారా? అని

దేనికి? మీరన్నదాంటే నిజం! వుండకదా? అన్నాడు

నిజం వుందని తెలిసిన కూడా మీరు అలా యింకా అనాలని ఏవో ఆలోచనలు వచ్చాయి గానీ బాగుండదేమో అనిపించి యింకేమీ అనకుండా మిన్నకుండిపోయాను

మరో పది నిమిషాల్లో రాజానగరం

వచ్చేస్తుంది

రాజానగరంలో ఎవరున్నారు?

"మా కజన్ వున్నారు

లేదానా రా రాజమండ్రి?

అవునండి

కన్నెస్తారు కదూ?"

ఒకే వీధి, దగ్గర దగ్గర ఇళ్ళు కదండి కన్నించకుండా ఉంటానా?

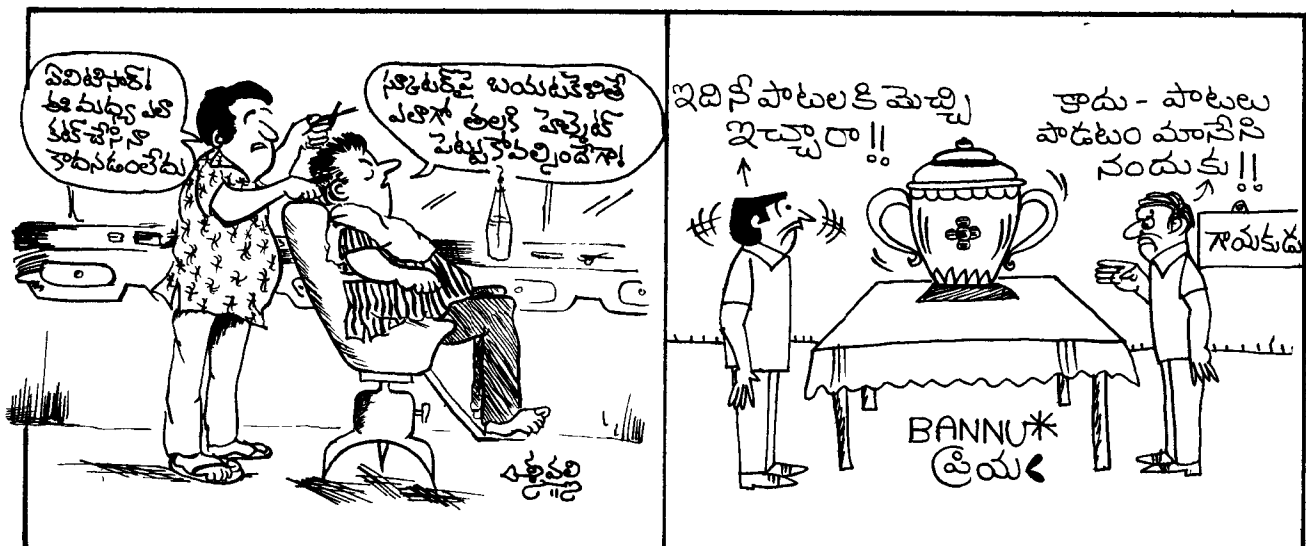
రాజానగరంలో అతను దిగిపోయాడు మరో నలభై నిమిషాల్లో బస్సు రాజమండ్రి చేరుకుంది ఉత్తరం రాయకుండా వెళ్ళినందుకు బాబాయి కోప్పడ్డాడు ఉత్తరం రానివస్తే నీకోసం పచ్చేవాడినిగా అని! అరోజు రాత్రి ఇంట్లో అందరం చాలాసేపు మాట్లాడుకుంటూ వుండిపోవడంతో నిద్రపోవడం చాలా లేటయ్యింది ఉదయం ఎనిమిదయ్యింది నేను లేచేసరికి మరో గంటయ్యింది స్నానహివాదులు అయ్యేసరికి బాబాయ్ కూతురు లక్ష్మితో మాట్లాడుతూ కూర్చున్నాను వరండాలో లక్ష్మిది కూడా నా వయస్సే! అది ఓ వాపుగంట మాట్లాడి, తర్వాత వంటగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది నేనో పత్రిక పట్టుకొని కూర్చున్నాను తొమ్మిదన్నర స్రాంతంలో ఏదో రిక్తా బెల్ శబ్దం ఎన్నించితటువైపు చూసాను

రిక్తాలో ఆ యువకుడు నిన్న నాతోపాటూ అనకాపల్లి నుండి రాజానగరం వరకూ ప్రయాణం

ఆంధ్రపత్రిక

నమ్మదగిన వార్తలు, వ్యాఖ్యలేకాదు!
చదవదగిన విశేషాలు, శోర్షికలు
— ఎన్నో వుంటాయి!! —

అమృత

చేసిన యువకుడు అనుమానం వచ్చి వరండాలోంచి బయటకు వచ్చి అతని కాదా అని చూసాను

ఆ యువకుడే! రిక్తా దిగుతూ కన్నించాడు మరలా లేవలకు వచ్చి కూర్చున్నాను

నిన్న బస్సులో అతనితో మాట్లాడిన మాటలు గుర్తొచ్చాయి నాకు ముక్కు, మొహం తెలియని వ్యక్తితో అలా మాట్లాడేసేమిటి? మూడోలో ఏదో మాట్లాడేయడం, అతర్వాత ఎందుకలా మాట్లాడేనా అని అనుకోవడం నాకు అలవాటే! మరో హాపు గంటకి బాబాయి బజారు నుండి వచ్చి సంచి వంటగదిలో పెట్టి వచ్చి నా దగ్గర కూర్చున్నాడు

ఏం బాబాయ్ అఫీసుకి పెలవు పెట్టారా? అని అన్నాను

అవునమ్మా పండక్కి రెండు రోజులు పెలవులున్నాయి మాకు మరో రెండు రోజులు పెలవుపెట్టేను నేను ఈమధ్య ఒంటో అంతగా బాగుండటం లేదమ్మా! అన్నాడు

అవును ఉత్తరంలో రాసారుగా బాబాయ్ నాన్నగారు చెప్పమన్నారు మందులు సరిగా వాడమని

బాగానే వాడుతున్నానమ్మా అయినా మొదట్నుంచి నా కరీంం అంతేనమ్మా ఒకరోజు బాగుంటే నాలోజులు బాగుండడు ఈసారి మరి సీరసంగా ఉండమ్మా పండగిళ్ళాక డాక్టరు దగ్గరకెళ్ళి చెప్పాలి

నేను మళ్ళీ ఏదో అనబోయేంతలో బాగున్నారాండీ? అన్న వలకరింపు వినించి నేనూ, బాబాయ్ గుమ్మంపైచూసాం

నువ్వా బాబూ రా నిన్ననే చెప్పారు రమణయ్యగారు ఈ రోజు మీరు వస్తారని ఉత్తరం రాసారటగా?

అవునండీ ముందే రావాల్సింది పనుండి అలస్యం అయ్యింది అంటూ అతను కూర్చున్నాడు కాఫీ పట్టుకురామ్మా! అని బాబాయ్ నాకు నేను వెళ్ళబోయేంతలో ఆగమ్మా! ఈయన మధుమూర్తి అని మన వీధిలో ఉన్న రమణయ్య గారి

బాబాయ్ చెప్తున్న మాట పూర్తి కాకుండానే నేనందుకుని తెలుసు బాబాయ్ నిన్న ఈయన నేను ఒకే బస్సులో ప్రయాణం చేసాం ఈయన రాజానగరంలో దిగిపోయారు అని చెప్పి అతని వైపు వలకరింపుగా చూసాను .

అతను కూడా వలకరింపుగా నవ్వాడు బాబాయ్ అలాగా అని అతనితో నా గురించి ఏదో చెప్పడం మొదలుపెట్టడంలో నేను కాఫీకని లోపలికి వెళ్ళిపోయాను

పిన్ని చేసిన కాఫీ తీసుకొని వెళ్ళి అతనికిచ్చి కూర్చున్నాను . కాఫీ త్రాగుతుండగా బాబాయి అతని ఉద్యోగం గురించి, ఇంటి విషయాల గురించి అడిగి- నా గురించి, మా నాన్నగారి గురించి చెప్పారు అతనికి మా బాబాయికి నేనన్నా నాన్నగారన్నా ఎంతో అభిమానం అతనికి తెలిసిన ప్రతి ఒక్కరికీ మా గురించి అన్నీ పడే పడే చెప్తుంటారు కొంతసేపు కూర్చొని వెళ్ళిపోనని చెప్పి అతను లేచాడు బాబాయి, నేను కూడా లేచాం

అయిన నాక్కూడా చెప్పి బయటకు వెళ్ళాడు బాబాయి అతనితో హటూ బయటికి వెళ్ళారు నేను కుట్టలో కూలబడి పత్రకనందుకున్నాను

బాబాయి అతనితో అంటున్నారు ఎప్పుడు బాబూ వెళ్ళడం? అని

వరండాలో కూర్చున్న నాకు వాళ్ళ మాటలు పుష్కంగానే వినిపిస్తున్నాయి

మధ్యాహ్నం సింహాద్రికండి అని, మళ్ళీ బాబాయికి చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు అతను బాబాయి లేవలకు రాగానే అదేంటి బాబాయ్, పండక్కి అత్తవారింటికి వచ్చినతను మధ్యాహ్నమే వెళ్ళిపోవడం ఏమిటి? అని అడిగాను

బాబాయి నా ఎదురుగా కూర్చుంటూ అరే సీకు తెలిదు కదమ్మా, ఆ అబ్బాయి ఉండగానే చెప్పాల్సిందే మరిచేపోయాను అన్నాడు

ఏంటి బాబాయ్? అని అడుగుతూ నేను ముందుకి వంగాను కుతూహలంగా

బాబాయి చెప్పడం మొదలుపెట్టారు

మధుమూర్తి అందరిలాంటి అల్లుడు కాదమ్మా! రమణయ్య గారికి నలుగురు కొడుకులు ఒకే ఒక్క కూతురు కొడుకుల్ని బాగానే చదివించారు ఉద్యోగరీత్యా దూరం అయిన కొడుకులు బాధ్యతల్ని పంచుకోలేం అని ఖచ్చితంగా చెప్పిని వెళ్ళిపోయి క్యాతంగా దూరం అయిపోయారు రమణయ్య గారు రిటైరయ్యాక వచ్చిన డబ్బు ఉన్న అప్పుకి సరిపోయింది పెళ్ళి కిదిగిన కూతురు మాత్రం మిగిలి పోయింది ఉన్న ఇల్లు అమ్మేసినా కూతురి పెళ్ళి చేసేద్దాం అనుకున్నంతలో, పెళ్ళి చూపులు జరుగుతున్నప్పుడే కొడుకు లోచి గాదవ చేసారు ఇల్లు చెల్లెలు పెళ్ళికి అమ్మేస్తే మేం ఏమైపోతామని! పెళ్ళి చూపులకు వచ్చిన ఈ మధుమూర్తి వాళ్ళను వారించి, వాళ్ళ అనంతరం ఈ ఇల్లు మీరే తీసుకుందురు గాని అని చెప్పి ఆ అమ్మాయిని కామీ కట్టం లేకుండా చేసుకున్నాడు అత్తమామల్ని తనతో పచ్చేయ మని అన్నాడు ప్రాణం ఉన్నంత వరకూ ఈ ఇంటి లోనే ఉంటాం అనడంతో ఉడుకున్నాడు గానీ మధుమూర్తి రమణయ్య గారిని అతని భార్యని తన దగ్గర ఉంచుకొనేవాడు ఇంటిలో ఓ రెండు గదుల్ని అద్దెకివ్వగా, రమణయ్య గారు ప్రైవేట్లు చెప్పగా వచ్చిందాంతో గుట్టుగా కాలాన్ని వెళ్ళబుచ్చు తున్నారు ముసలి వాళ్ళు " బాబాయి చెప్తున్న దాన్ని అసక్తిగా వింటున్నాను నేను

పండక్కి కూడా బిక్కు బిక్కుమంటూ మీరద్దరే ఉండడం ఎందుకని ప్రతి పండక్కి వచ్చి అత్తమామల్ని తీసుకు వెళ్ళి ఓ పది రోజులు ఉంచుకొని మళ్ళీ తీసుకొచ్చేస్తుంటాడు ప్రతినారీ అతడు ముందే వచ్చి "

బాబాయి ఇంకా ఏదో చెప్తోనే ఉన్నారు అతని గురించి బస్సులో నా ప్రశ్ననే నేనంటున్న మాటల్ని వింటూ కూర్చున్న అతని రూపమే నా కళ్ళలో మెదులు తుండడంతో అవేమీ నాకు వినిపించ లేదు! □